Συμώσεις γίνονται ἤδη ζωηραὶ περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατρῶν διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς τρεχούσης δημαρχιακῆς περιόδου. Οἱ κ. κ. σύμβουλοι θὰ πρέπει νὰ ἐξαρθοῦν ὑπὲρ τὰ κομματικὰ καὶ τὰς στενοκάρδους σκέψεις καὶ νὰ ἐκλέξουν τὸν καταλληλότερον.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Πλησιάζουν Χριστούγεννα... Μία σκέψις διὰ τοὺς κ. κ. καθηγητάς: Κάθε γυμνάσιο νὰ συγκροτήσῃ μίαν χορωδίαν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι νὰ ψάλουν τὰ κάλαντα εἰς τὰ σπίτια τῶν συμμαθητῶν των. Καὶ τὸ ποσὸν, ποὺ θὰ συγκεντρωθῇ, νὰ δοθῇ, μὲ διακριτικότητα φυσικά, εἰς οἰκογενείας ἀπόρων μαθητῶν.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ἡ φιλαγροτικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ εἶναι ἐμπράκτως ἀποδεδειγμένη, ἀναγνωρίζεται δὲ γενικῶς, ὅτι δὲν ἔχει προηγούμενον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χρονικά. Καθημερινῶς ἀναγγέλλονται προστατευτικὰ μέτρα καὶ ἐξυπηρετήσεις συμφερόντων, πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, τῆς ἀγροτικῆς μας τάξεως. Ἡ μεγαλυτέρα, ὅμως, κυβερνητικὴ προσφορὰ πρὸς τὸν Ἕλληνα ἀγρότην, εἶναι τὰ θεσπισθέντα ὑπὲρ αὐτοῦ κοινωνικὰ μέτρα. Οὕτως, οἱ ἀγρόται ἀπηλλάγησαν ἐκ τοῦ φόρου κληρονομιῶν καί, οὐσιαστικῶς, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου εἰσοδήματος. Ἐθεσπίσθη ἡ ἰατρική, νοσοκομειακὴ καὶ φαρμακευτική των περίθαλψις, ἡ ὁποία τοὺς ἀπήλλαξεν ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀπὸ καταδίκην εἰς θάνατον, ἐλλείψει ἰατροῦ καὶ μέσων. Καί, τελευταίως, καθιερώθη ὁ θεσμὸς τῶν Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων, ποὺ ἀποτελεῖ μέγα ἐπίτευγμα, ἱστορικὸν καὶ ριζοσπαστικόν. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1953, θεσπίζεται καὶ ἡ ἀσφάλισις τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τὰς θεομηνίας.

ΕΥΓΕ ΤΟΥΣ

Εἶναι συγκινητική, ὅσον καὶ ἐλπιδοφόρος ἡ ὡραία πρᾶξις τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τοῦ Γ' γυμνασίου ἀρρένων Πατρῶν. Εἶδαν εἰς τὴν «Πελοπόννησον» μίαν ἔκκλησιν διὰ τὴν ἀτυχίαν — εὐτυχῶς, ποὺ δὲν ἐθρηνήσαμεν θύματα — ποὺ εἶχεν ἡ πτωχὴ πολυμελὴς οἰκογένεια τῆς Ἀρόης, τῆς ὁποίας ἡ στέγη τῆς οἰκίας της σχεδὸν κατεστράφη ἀπὸ πτῶσιν δένδρου, ἐκριζωθέντος κατὰ τὴν ἀνεμοθύελλαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, καὶ συνεφώνησαν οἱ καλοὶ αὐτοὶ μαθηταὶ καὶ ἔκαμαν μεταξύ των ἕνα ἔρανον. Ἡ πρᾶξις των εἶναι, πράγματι, ἀξία ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως, διότι ἀποδεικνύει ζηλευτὴν ψυχικὴν καλλιέργειαν — μέσα εἰς τὴν ὑλιστικὴν νοοτροπίαν τῆς ἐποχῆς μας — τῶν νεαρῶν αὐτῶν Ἑλληνοπαίδων. Συγχρόνως, ἡ πρᾶξις αὐτὴ ὑποδηλοῖ ἀνωτέραν ἀντίληψιν τῶν κ. κ. καθηγητῶν ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς Παιδείας, ἀλλὰ καὶ κατάδηλος προβάλλει ἡ ψυχωφελὴς ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου. Οἱ μεγάλοι πρέπει νὰ ἐξαίρωμεν τοιαύτας ἐκδηλώσεις τῶν νεαρῶν βλαστῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ νὰ εὐχώμεθα νὰ πολλαπλασιασθοῦν παρόμοιαι πράξεις.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Μίαν θερμὴν παράκλησιν — αἴτημα δίκαιον — ὑποβάλλουν οἱ ἐργατοϋπάλληλοι τῶν Πατρῶν πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Ἐργατικῆς Κατοικίας: Νὰ ἐπεκταθῇ καὶ διὰ τὴν πόλιν μας ἡ ἰσχύουσα διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Θεσσαλονίκην διάταξις, καθ' ἣν χορηγοῦνται δάνεια ὑπὸ τοῦ Ο.Ε.Κ. ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκιῶν ἐπὶ οἰκοπέδων, ποὺ κατέχουν οἱ ἐργατοϋπάλληλοι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν ἑτοίμων οἰκιῶν ἢ διαμερισμάτων. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας στεγάσεως, ποὺ ὑφίστανται εἰς τὰς Πάτρας, τὸ αἴτημα εἶναι λογικώτατον. Διότι εἰς τὴν πόλιν μας ὑπάρχει προσφορά, μὲ προσιτὰς τιμάς, οἰκιῶν πρὸς ἀγορὰν καὶ διαμερίσματα ἐπίσης ἐξευρίσκονται, ὅπου ἡμποροῦν οἱ ἐργαζόμενοι νὰ στεγασθοῦν, ὑποβαλλόμενοι, βεβαίως, καὶ αὐτοὶ εἰς μίαν ἐπιπρόσθετον θυσίαν. Πρέπει, λοιπόν, ὁ Ο.Ε.Κ. νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ αἴτημα καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι οἱ διοικοῦντες αὐτὸν θὰ ἀποφασίσουν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μέτρου καὶ διὰ τὰς Πάτρας.

Η ΟΔΟΣ ΚΑΡΑ·Ι·ΣΚΑΚΗ

Παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν πενιχρότητα εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον, ἐν τούτοις, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων, καὶ ἔργα ἐκτελοῦνται καὶ ἡ συντήρησις τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἀνελλιπῆς εἶναι. Βεβαίως, πολλαὶ ὁδοὶ ἔχουν ὑποστῆ καταφανεῖς φθορὰς καὶ χρήζουν ἐπισκευῆς, κυρίως εἰς τὰς συνοικίας, ἀλλὰ προέχουν αἱ τοιαῦται, αἵτινες ὄχι μόνον εἶναι κεντρικαί, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῶν διέρχονται λεωφορεῖα, τῶν ὁποίων τὸ εἰσιτήριον εἶναι ἐπιβεβαρημένον διὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν καὶ συντήρησίν των. Μία ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ ὁδὸς Καραϊσκάκη, τὸ τμῆμα τῆς ὁποίας, ἀπὸ τῆς Δ. Γούναρη μέχρι τῆς νομαρχίας, δυσχεραίνει τὰ μέγιστα τὴν διέλευσιν τῶν τροχοφόρων. Θέτομεν τὴν ἀνάγκην ἐπισκευῆς της ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. δημάρχου, βέβαιοι ὅτι θὰ μεριμνήσῃ καὶ δι' αὐτήν.

ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΒΕΛΤΙΟΥΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΟ ΒΙΟΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τὸ ὁδικὸν δίκτυον βασικὸς παράγων τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας

ΑΡΘΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, Δεκέμβριος. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ σημερινοῦ οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τῆς χώρας μας εἶναι ἡ ἀνοδικὴ πορεία ὅλων τῶν τομέων τῆς ἐθνικῆς μας δραστηριότητος μὲ ἀποτέλεσμα τὴν προοδευτικὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν σωστὴν κατεύθυνσιν, ποὺ χαράσσει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, μὲ συνέπειαν νὰ ἐπιτύχωμεν κατὰ τὰ ἑπτὰ τελευταῖα ἔτη τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ 62%, τὴν νομισματικὴν σταθερότητα, τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων κλπ.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ποὺ συμβάλλει ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, εἶναι καὶ ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου. Ὡς γνωστόν, ἡ ὕπαρξις μεγάλων καὶ καταλλήλων αὐτοκινητοδρόμων συμβάλλει κατὰ τρόπον ἀποφασιστικὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς χώρας, διότι σὲ πολὺ μικρὸ χρονικὸ διάστημα τίθενται στὴν διάθεσιν τοῦ καταναλωτοῦ τὰ διάφορα ἑλληνικὰ προϊόντα, ποὺ μεταφέρονται γρήγορα καὶ ἄνετα, εἴτε εἰς τὰς διαφόρους ἑλληνικὰς πόλεις, εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ μεγάλοι αὐτοκινητόδρομοι ἐπιτρέπουν εἰς τὰ γεωργικὰ προϊόντα νὰ φθάσουν ἄφθαρτα εἰς τὸν καταναλωτὴ καὶ συνέπεια αὐτοῦ εἶναι ὅτι ὁ παραγωγὸς τὰ πωλεῖ σὲ καλὲς τιμές. Ἐπίσης οἱ καλοὶ καὶ μεγάλοι δρόμοι δὲν φθείρουν τὸ κυριώτερο μεταφορικὸ μέσο, δηλαδὴ τὸ αὐτοκίνητο, ποὺ ἂν κυκλοφοροῦσε σὲ ἐλαττωματικοὺς δρόμους, θὰ κατεστρέφετο καὶ αὐτὸ καὶ τὰ προϊόντα, ποὺ μεταφέρει.

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὅλων αὐτῶν τῶν πλεονεκτημάτων, ἀπὸ ἕνα ἄρτιον ὁδικὸν δίκτυον, ἡ Κυβέρνησις κατέστρωσε σχέδια καὶ μελέτας διὰ τὴν κατασκευὴν μεγάλων αὐτοκινητοδρόμων, ποὺ ἐπραγματοποίησε καὶ πραγματοποιεῖ μὲ ἐντατικὸν ρυθμόν. Γεγονὸς εἶναι ὅτι τὰ ἔργα, ποὺ ἔγιναν καὶ ἐκεῖνα, ποὺ ἤρχισαν καὶ ἐκτελοῦνται, χαρίζουν εἰς τὸν τόπον μας ἕνα τέλειον ὁδικὸν δίκτυον, ποὺ ἐξασφαλίζει εὔκολη, ἄνετη, σύντομη καὶ γρήγορη μεταφορὰ τόσο τῶν διαφόρων προϊόντων τοῦ τόπου μας, ὅσο καὶ τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ταξιδεύουν. Οὕτω, μεταξὺ 1955 καὶ 1961 ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τὰς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων 3.669 ἑκατομμύρια δραχμαὶ διὰ τὴν κατασκευὴν μεγάλων ἔργων γεφυροδοποιΐας. Τὰ ἔργα, ποὺ ἔγιναν εἰς μῆκος χιλιομέτρων, ἔχουν ὡς ἑξῆς: α) Διάνοιξις νέων ὁδῶν μήκους 668 χιλιομέτρων, β) Διαπλάτυνσις καὶ βελτίωσις ὁδῶν μήκους 1.531 χιλιομέτρων, γ) Ὁδοστρωσία ἐπὶ μήκους 2.374 χιλιομέτρων, δ) Ἀσφαλιστικαὶ ἐργασίαι ἐπὶ μήκους 2.327 χιλιομέτρων. Κατὰ τὸ 1962 ἐκτελοῦνται ὁδικὰ ἔργα δαπάνης 1.163 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Μεταξὺ τῶν νέων μεγάλων ἔργων, ποὺ κατεσκευάσθησαν, ἀναφέρομεν τὰς νέας ἐθνικὰς ὁδούς: Ἀθηνῶν — Λαμίας, Ἀθηνῶν — Σουνίου, Ἠγουμενίτσας — Ἰωαννίνων, Ἰωαννίνων — Ἄρτης, Ἀμφιλοχίας — Ἀγρινίου, Λαρίσης — Κατερίνης, Γιδᾶ — Θεσσαλονίκης, Πύργου — Κυπαρισσίας, κ. ἄ. Ἀνεκαινίσθησαν ἐπίσης πολυάριθμοι ἐθνικαὶ ὁδοί, ὅπως: Τριπόλεως — Πύργου Τριπόλεως — Καλαμῶν, Τριπόλεως — Ἄργους, Τριπόλεως — Σπάρτης —Γυθείου Κοζάνης— Πτολεμαΐδος — Σύνορα Γιουγκοσλαβίας, Φλωρίνης —Ἐδέσσης — Γιαννιτσῶν, Νέας Χαλκιδόνος, Ξάνθης — Κομοτινῆς — Ἀλεξανδρουπόλεως — Διδυμοτείχου κ. ἄ. Παραλλήλως, ἔχει προγραμματισθῆ ἡ κατασκευὴ τῶν νέων ὁδῶν Κορίνθου — Αἰγίου — Ρίου — Πατρῶν, Λαμίας — Λαρίσης, Ἀγρινίου — Μεσολογγίου — Ἀντιρρίου, Τρικάλων — Καλαμπάκας — Μετσόβου — Ἰωαννίνων κ. ἄ. Πέραν τῶν ἀνωτέρω ἐπιτευγμάτων, κατὰ τὴν τελευταίαν ἑπταετίαν ἀνεκαινίσθησαν καὶ ἐβελτιώθησαν τὰ ἐπαρχιακὰ ὁδικὰ δίκτυα καὶ κατεσκευάσθησαν ἑκατοντάδες χιλιομέτρων ἀγροτικῶν καὶ δασικῶν δρόμων ἀπὸ τὰ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα καὶ τοὺς δήμους καὶ κοινότητας.

Τέλος, πρέπει νὰ ἀναφερθῆ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΡΟΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΟΝ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΒΙΜΑΝ, ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΑΞΙΩΣΕΩΝ

ΑΝΝΟΒΕΡΟΝ.— «Ὅταν ἠχῇ ἡ φωνή του, ξεχνᾶ κανεὶς τὰ πράγματα, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν καθημερινότητα. Εἶναι κῆρυξ τοῦ νέου στύλ, χωρὶς νὰ διακρίνεται εἰς τὴν φωνήν του τὸ πάθος, διαφύλαξε αὐτὸ ποὺ ὀνομάζεται «μυστικὸ τῆς προσωπικότητος». Εἶναι ἕνας μάγος, ποὺ ἔχει τὸ χάρισμα νὰ ἐξορκίζῃ μὲ τὸν τόνον τῆς φωνῆς καὶ μὲ τὴν διάθεσίν του τὸ ἔρεβος ἀπὸ τὴν καρδιά». Ὁ ἀνωτέρω χαρακτηρισμὸς ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως καὶ κομιστοῦ τοῦ βραβείου Νόμπελ, Χέρμαν Χέσσε — προσφάτως ἀποθανόντος — εἰς τὸν ἠθοποιὸν καὶ ἀφηγητὴν Ματθαῖον Βίμαν. Ὁ Βίμαν, περίφημος ἐνσαρκωτὴς χαρακτήρων εἰς τὸ θέατρον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἔμεινε «ὁ ἄνθρωπος ἐκτὸς τῶν πλαισίων». Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν μειώνει τὴν τέχνην του, ἀπεναντίαν ἀποδεικνύει ἰδίαν σταθερότητα διακρίσεως, τὴν δύναμιν ἀπωθήσεως καὶ ἔλξεως. Ὁ Βίμαν δὲν ἀποδέχεται ὅ,τι τοῦ προσφέρεται εἰς τὸν κινηματογράφον καὶ τὸ θέατρον. Ἐκλέγει ὅ,τι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνσαρκώσῃ μὲ ἐσωτερικὴν ἔντασιν καὶ ὅ,τι εἶναι ρεαλιστικὸν καὶ μὲ περιεχόμενον. Εἷς Ἀμερικανὸς παραγωγός, ἀναφερόμενος εἰς τοὺς «πολυτίμους ἠθοποιοὺς τῆς Γερμανίας», ἐννοοῦσε ὅτι δὲν ἀρκεῖ διὰ τὸν Ματθαῖον Βίμαν νὰ προσφερθῇ μεγάλη ἀμοιβὴ διὰ νὰ δεχθῇ ἕνα ρόλον: Διὰ νὰ κερδηθῇ ὁ ἠθοποιὸς αὐτός, πρέπει νὰ τοῦ προσφερθῇ εἷς «πολύτιμος» ρόλος, καλλιτεχνικῶν ἀξιώσεων.

Εἰς τὴν βιογραφίαν του ἀναφέρεται ὁ ἴδιος ὁ Βίμαν παραστατικῶς ὡς ἑξῆς: «Ἐγεννήθην εἰς τὸ Ὄσναμπουκ τὸ 1902, καὶ εἰς ἡλικίαν τεσσάρων ἐτῶν εὑρισκόμην εἰς τὸ Βερολῖνον. Ἐκεῖ ἐφοίτησα εἰς τὸ Γυμνάσιον - Σίλλερ. Εἰς τὸ διάστημα τῶν ἐλευθέρων ὡρῶν, κατεσκεύαζα μοντέλλα ἀεροπλάνων, προεγύμναζα μαθητὰς καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου ἤμην βοηθὸς - ταχυδρόμου. Κατόπιν ἐσπούδασα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου φιλοσοφίαν, σκηνογραφίαν, ξένας γλώσσας καὶ ξιφομαχίαν». Τὸ ἐξαιρετικὸν ταλέντο ἀφηγήσεως τοῦ νεαροῦ Ματθαίου Βίμαν ἐπροσέχθη εἰς τὰ δράδυα - ἀπαγγελίας. Ὁ Βίμαν ἐνεσάρκωσε τὴν μεγάλην τέχνην τοῦ Γερμανικοῦ θεάτρου μεταξὺ τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων. Προσελήφθη ἐπὶ μίαν πενταετίαν περίπου εἰς τὸ γερμανικὸν θέατρον τοῦ Βερολίνου παρὰ τὸν Μὰξ Ράϊνχαρτ, καὶ κατόπιν τὸν προσέλαβε διὰ μερικὰ ἔτη ὁ Χάϊντς Χίλμπερτ εἰς τὸ «Θέατρον Καλλιτεχνῶν» τῆς Γερμανίας. Παρ' ὅλας τὰς ἐπιτυχίας του δὲν ἔπαυσε νὰ ἐπιδιώκῃ νὰ μένῃ ἀπαρατήρητος. Ἀπὸ τὸ 1933, ὁ Βίμαν δὲν ἐδεσμεύθη ποτὲ πλέον μὲ συμβόλαιον. Ἠρεύνησε μόνος του τὸν δρόμον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ποιότητα τῆς τέχνης του. Ὁ κινηματογράφος τὸν εἵλκυσε ἰδιαιτέρως καὶ ἔπαιξε εἰς ταινίας, αἱ ὁποῖαι τὸν κατέστησαν διεθνῶς γνωστόν, «Μάτα Χάρι», «Σίμελράϊτερ», «Τρόϊμεράϊ» καὶ εἰς τὴν ταινίαν «Ντὰς μπλάουε Λίχτ». Εἰς τὸν μεταπολεμικὸν κινηματογράφον ἡ συμβολή του ὑπῆρξε πολύτιμος. Ἔπαιξε εἰς τὴν ταινίαν «Χέρτς ντὲρ Βέλτ», καὶ εἰς τὴν ταινίαν «Ἄνγκστ» ὑπῆρξε ὁ παρτεναὶρ τῆς Ἴνγκριντ Μπέγκμαν.

Ὁ ἠθοποιὸς Ματθαῖος Βίμαν ἀγαπᾷ τὴν ἑρμηνείαν κλασσικῶν ἔργων καὶ προτιμᾷ τοὺς ἁπαλοὺς ἤχους καὶ τὴν ἐσωτερίκευσιν τοῦ παιξίματος. Μὲ τὰς ἰδιότητας αὐτάς, δίδει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας τὰ προσωπικά των γνωρίσματα. Ἀνωτέρω ὁ Βίμαν εἰς τὸν ρόλον τοῦ «Στρατηγοῦ Κιχώτη», τῆς ὁμωνύμου κωμῳδίας τοῦ Ἀνουΐγ

Τὸ «μάτι τοῦ εἰδώλου»

Ἕνα διαμάντι σκοτώνει ὅταν τὸ ἀγοράζουν!

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὁ κοσμηματοπώλης τοῦ Σικάγου κ. Χάρρυ Λέβινσον, ἀγόρασε τὸν ἱστορικὸν ἀδάμαντα ὁ ὁποῖος εἶναι γνωστὸς ὡς «Τὸ μάτι τοῦ Εἰδώλου» ἀντὶ 375.000 δολλαρίων. Ἡ ἀγορὰ τοῦ ἀδάμαντος ὁ ὁποῖος εἶναι 70,2 καρατίων, ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν διάρκεια πλειοδοσίας 25 κοσμημάτων, προερχομένων ἐκ τῆς συλλογῆς τῆς ἀποθανούσης Μέϊ Μπόνφηλς Στάντον. Τὰ ὑπόλοιπα κοσμήματα τῆς συλλογῆς ἠγοράσθησαν ἀντὶ 1.242.940 δολλαρίων.

Ὁ κοσμηματοπώλης Λέβινσον, ἐδήλωσεν ἀργότερον ὅτι ἦτο ἕτοιμος νὰ καταβάλῃ 500.000 δολλάρια διὰ τὸ «Μάτι τοῦ εἰδώλου» ποὺ ἀποτελεῖ τμῆμα ἀδαμαντοποικίλτου περιδεραίου. «Πρόκειται, εἶπε, περὶ ἑνὸς τῶν μεγαλυτέρων ἀδαμάντων τοῦ κόσμου, τὸ δὲ χρῶμα του εἶναι διαφορετικὸν τοῦ χρώματος τῶν ἄλλων διασήμων καὶ ἱστορικῶν ἀδαμάντων.

Τὸ ἐν λόγῳ περιδέραιον εἶχεν ἀγορασθῆ ὑπὸ τῆς Στάντο τὸ 1947 ἀντὶ 500.000 δολλαρίων.

Ἡ κυρία Στάντον ἀπέθανε εἰς τὸ κρεββάτι της ἀλλὰ ἡ ζωή της δὲν ἦτο καθόλου χαρούμενη. Ἔζη μόνη εἰς ἕνα πύργον εἰς τὰ Βραχώ δη Ὄρη. Ἡ μόνη εὐχαρίστησίς της ἦτο νὰ φορῇ τὸ «Μάτι τοῦ Εἰδώλου» κάθε πρωῒ εἰς τὸ πρόγευμά της καὶ νὰ τὸ θαυμάζῃ.

Πρὸ τριῶν αἰώνων τὸ διαμάντι ποὺ φέρει ἀτυχίαν ἀνῆκεν εἰς τὸν Σάχην τῆς Περσίας ποὺ τὸ προσέφερε εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας. Ἐξαίρετος τρόπος διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ ἕνα διαμάντι καταραμένο ποὺ εἶχεν ἤδη δημιουργήσει πληθώραν θυμάτων. Ἡ βασίλισσα Μαρία Ἀντουανέττα τὸ προσέφερεν εἰς τὴν πριγκίπισσαν ντὲ Λεμπάλ. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τὸ καταραμένο διαμάντι εὑρίσκεται εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἐκεῖ γίνεται ἰδιοκτησία τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία ἐσφαγιάσθη ὡς γνωστὸν εἰς τὸ Αἰκατερίνεμπουργκ.

Ὁ διασημότερος ἀπὸ τοὺς καταραμένους εἶναι ὁ ἐπιλεγόμενος «Ἐλπίς». Ζυγίζει 44 καράτια καὶ ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του δεκάδας διαίων θανάτων. Ὁ δρόμος του εἶναι σπαρμένος μὲ θύματα.

ΙΕΡΑΡΧΗΣΙΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ

Τοῦ Ἔθνους ἡ πορεία καὶ τῶν πραγμάτων ὁ ροῦς, μίαν θέσιν μᾶς ἐξασφαλίζουν ὑπὸ τὸν ἥλιον: Τὴν θέσιν τοῦ ἐξεταζομένου. Ὡς ἄτομα, ὡς κοινωνία, ὡς φυλὴ εὑρισκόμεθα εἰς τὸ ἔδρανον.

Θέλημα τῆς Ἱστορίας ἡ σύνδεσίς μας μὲ τὴν ὑπερεθνικὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα. Εἰς πεῖσμα τῶν ἀντιλόγων, ἕνας ἀδήριτος νόμος προσαρμογῆς ἴππευσε τὰς ἀτομικὰς βουλήσεις καὶ ρωμαντικὰς προσκολλήσεις εἰς τὸ παρελθὸν καὶ μᾶς ὡδήγησεν εἰς τὸν πυρῆνα ἑνὸς ἀστερισμοῦ κρατῶν. Πάντως, αὐτὴ ἡ εἴσοδός μας ἀποτελεῖ ἐξαγγελτήριον ἐξετάσεων. Ἔγινε ἀντικείμενον προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ἡ χώρα μας. Ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ διεθνὲς προσκήνιον. Ἐπίκεντρον τῆς ξένης δημοσιογραφίας. Καὶ ἡ πρώτη συνέπεια: Ἕνας τουριστικὸς πυρετὸς εἰς ἔξαρσιν. Ἕνας τουρισμὸς χωρὶς προθεσμίας ἀναμονῆς. Ἕνας τουρισμὸς, ποὺ μᾶς γεμίζει προσδοκίας καὶ ἀνησυχίας! Χαρὰν καὶ προσδοκίαν, διότι προβάλλεται διεθνῶς ἡ εἰς φυσικὰς εὐλογίας καὶ καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς πλουσία πατρίδα μας. Ἀνησυχίαν καὶ φόβον μήπως δὲν δυνηθῶμεν νὰ ἀξιοποιήσωμεν αὐτὸ τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον. Καὶ πέραν τούτου, μήπως δὲν ἀνταποκριθῶμεν εἰς μίαν ἐπιταγὴν τῆς ἱστορίας: Νὰ προβληθῇ ἡ χώρα μας ὡς ἑστία πνευματικῆς ἀκτινοβολίας.

Διότι, πέραν τῆς σημαντικῆς συναλλακτικῆς κινήσεως, ὁ τουρισμὸς εἶναι ὑπόθεσις πνευματική. Εἶναι ὑπόθεσις ἀνθρωπίνων σχέσεων. Εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάλυσιν, εἶναι πρόβλημα ἠθικόν. Ἀρκεῖ ὁ τουρισμὸς νὰ μὴ γίνῃ αὐτοσκοπός. Νὰ ἱεραρχηθῇ προσηκόντως ἐντὸς τῶν γενικωτέρων ἐπιδιώξεων τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ γίνῃ οὕτω συντελεστὴς ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνόδου ἀτόμων καὶ λαῶν. Καὶ ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζει ἡ δυσκολία. Διότι, ἐνῷ ὁ τουρισμὸς λαμβάνει διαστάσεις κοινωνικοῦ φαινομένου, ἀποτυπώνων τὴν ἰδιομορφίαν του εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς ἐποχῆς μας, παρέχει δυσκολίας καὶ δημιουργεῖ προβλήματα εἰς τοὺς πνευματικοὺς πλοηγούς. Ὅ,τι πολαιότερον ἐθεωρεῖτο ὡς γεγονὸς ἐξαιρετικὸν καὶ μνείας καὶ θαυμασμοῦ ἄξιον, ὅτι ἕνας ἄνθρωπος, «πολλῶν ἀνθρώπων εἶδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω», γίνεται πλέον ἀπόκτημα τῆς μάζης.

Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ἄνευ συνεπειῶν. Ἡ μᾶζα ἐπηρεάζεται καὶ ἐπηρεάζει. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι, ὁ ἐπηρεασμὸς αὐτὸς νὰ εἶναι πρὸς τὸ καλόν. Πρέπει νὰ προσεχθῇ πῶς θὰ δεχθῶμεν τοὺς ξένους, τί θὰ τοὺς παρουσιάσωμεν καὶ πῶς θὰ τοὺς τὸ προσφέρωμεν. Ὅλοι ὅσοι θὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μαζί των, ἀπὸ τὸν θυρωρὸν τοῦ ξενοδοχείου μέχρι τὸν ξεναγόν, εἶναι ἡ ἐξεταζομένη σύγχρονη Ἑλλάς.

Ἔπειτα ὁ τουρίστας δὲν εἶναι μόνον πελάτης. Εἶναι ἕνας συνάνθρωπός μας. Ὁ ξένος μας, χωρὶς νὰ εἶναι τὸ θῦμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ τὸ πρότυπον μιμήσεως καὶ θαυμασμοῦ, εἶναι σήμερον ὁ μέσος τύπος ἀνθρώπου μὲ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ἐλαττώματα κάθε λαοῦ καὶ διὰ τοῦτο εὐπρόσδεκτος καὶ σεβαστός. Ἀλλά, τὸ ἄκρως ἐνδιαφέρον πρέπει νὰ εἶναι ἄλλο. Οἱ μετακινούμενοι ἐντόπιοι διὰ λόγους τουριστικοὺς καὶ οἱ κατακλύζοντες τὴν Ἑλλάδα ξένοι νὰ λαμβάνουν μίαν ἰδέαν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ παράδοσιν. Ὁ Παρθενὼν λ.χ. εἶναι τὸ αἰώνιον σύμβολον τοῦ Ἑλληνικοῦ θαύματος. «Τὸ καύχημα καὶ τὸ καμάρι τοῦ Ἔθνους μας σ' ὅλους τοὺς αἰῶνες». Ἀλλὰ δὲν ἔκτισαν ὡς «ἀρχαιολογικὸν μνημεῖον» οἱ πρόγονοί μας τὸν Παρθενῶν. Διὰ τέμενος ἱερὸν τὸν ἔκτισαν. Μνημεῖον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν. Ὑπέροχον δεῖγμα «πῶς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀνατείνεται στὰ οὐράνια καὶ γιὰ νὰ ἀγωνισθῇ, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ πανηγυρίσῃ τὴν Νίκη... Ναὸς στὸν Θεό, τὸν ἄγνωστο ἔστω, μὰ τὸν Θεό, ποὺ τὸ πνεῦμα τὸ ἑλληνικὸ ἀναζητοῦσε πάντα· «ζητεῖν τὸν Κύριον εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν!» (Π. Μελίτης).

Καὶ θησαυρί — μνημεῖα τοῦ πνεύματος καὶ πηγαὶ ἀκτινοβολίας ὑπάρχουν εἰς πολλὰ μέρη τῆς πατρίδος μας καὶ εἰς τὴν πόλιν μας. Ἐπὶ τέλους, τί ἄλλο θὰ ἐπιδείξωμεν ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κομψὸν καὶ τὴν μηχανὴν καὶ τὰ «night — clubs» εἰς τοὺς ξένους καὶ ὁμογενε